

ἴναι σήμερο χρόνοι τριάντα /⁸ ἔξοχως τοῖς χρόνοις ποὺ τὸ εἶχεν ὁ ποτὲ Γιώργης Τουλάνης καὶ ὁ ἄνω(θεν) Ἰωάννης τὸ πρετεντέρει διὰ γυναι/⁹κοπρούκι τῆς μάνας του μὲ χωρὶς νὰ μᾶς ἐφανερώσῃ τὸ προκοσύμφωνόν της, ὅποιος /¹⁰ μᾶς ἐπρεπενταρίσενε μιὰ μαρτυρία γραμμένη στὰ 1708 Νοεβρίου 18 ὑπὸ χειρὸς /¹¹ τοῦ σιδόρου καντζηλλιέρη Περάκη Φώσκουλου εἰς τὴν ὅποια μαρτυρία εἶναι ὁ μισέρο Μιγάλης /¹² Καλαμαρᾶς καὶ παπᾶ κύρου - Νικόλας Σκορδίλης καὶ Μάρκος Φαμελίτης οἱ ποῖοι: /¹³ μαρτυροῦσι πώς τὸ ἀφτὸ πρᾶμα ἦτονε ἀπὸ τῆς Ἀννέζας τοῦ Θοδώρου ο[εί]α τῆς ἄνω(θεν) Μαρίας μά/¹⁴ννα τοῦ ἄνω(θεν) Ἰωάννη καὶ μετέμπειτα τὸ ἐδώσενε τῆς ἄνω(θεν) Μαρίας μὴ δὲν ἡξέρουν ἵντα λογῆς /¹⁵ τῆς τὸ δώσενε γῇ στὸ θάνατόν της γῇ στὴ μπαντριά της. "Ετζὶ ἦτονε ἡ ἄνω(θεν) μαρτυρία. Διὰ τοῦτο μὴ /¹⁶ κάνοντας καλὰ ἀνάμεσόν τως ἐνεφανίστηκαν ἔμπροστε εἰς τὴν ἄνω(θεν) δικαιοσύνη παρὸν καὶ τὰ /¹⁷ δύο μέρη μιλῶντας πᾶσα τως δικαιώματα καὶ ἡ ἄνω(θεν) δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλη στό/¹⁸χασι γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρω καὶ θεωρῶντας τὸ ἄνω(θεν) προκοσύμφωνο ὅσο ἀκό/¹⁹μα καὶ τοὺς μαρτυρίες πώς εἶναι σκοτεινὲς καὶ δὲ λένε πώς ἐδώσενε ἡ ἄνω(θεν) Ἀννέζα τῆς ἀνηψίας τὸ ἄνω(θεν) [π]ρ[ῆμ]α εἰς τὸ προυκίν της καὶ ἀκόμα τὸ περισσότερο πώς δὲν εἶχενε /²¹ προκοσύμφωνο ἀποφασίζομεν τὸ ἄνωθεν πρᾶμα νὰ εἰ[ναι] τοῦ ἄνω(θεν) Πέρρου κατὰ /²² πῶς τοῦ τὸ προυκ[ο]διάβαζεν ὁ πεθερός του, ὁ ποτὲ Γιώργης Τουλάνης. "Ετζὶ ἐκριναν καὶ /²³ ποφάσισαν καὶ [θέλ]ουν ἀπογράψουν καὶ ὑποκάτωθεν.—

/²⁴ Σπηλιώτης Σαντορι(ναῖος) ἐπίτροπος βεβαιώνω τάνωθεν.—

/²⁵ Ἀντώνης Κορνάρος ἐπίτροπος βεβαιώνω τάνωθεν.—

/²⁶ 1708 Δικεμβρίου 1 ἐνεφανίστην εἰς [τὸ]φφίκεον τῆς καντζηλλαρίας ὁ ἄνω(θεν) Ἰωάννης Μορφινὸς ὁ ὅποιος κοντραδίρει καὶ ἀππελλάρει τὴν ἄνω(θεν) σεντέντζα νὰ εἶναι τὰ δικαιώματα του ἀνοικτὰ εἰς πᾶσα καιρὸ καὶ κριτήριο διὰ τὸ ἄνω(θεν) πρᾶμα καὶ τὰ ἔξῆς.—

/²⁷ Περάκης Φώσκουλος καντζηλλιέρης

86

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1808 Νοεμβρίου 22

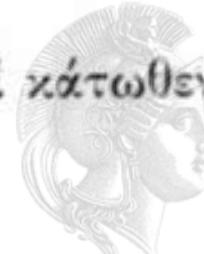
Μεταβίβαση περιουσίας ὑπὸ τὸν ὁρο τῆς ἰσόβιας διατροφῆς

1708 μηνὸς Νοεβρίου 22 Μύκονο

/² Τὴν σήμερο οἱ πολλὰ ἔκλαμπροι ἀφέντες ἐπίτροποι καὶ κριτᾶδες οἱ κάτωθεν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΗΝΩΝ

γεγραμμένοις ἐρχό³μενοις εἰς τὴν ἀκρόσαι τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα εἰς τὴν κερὰ Καλούδα συβία τοῦ⁴ Γιώργη Βλάση καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Ἀντώνης Κοντοφραῖος· ἀφορμὴ διὰ ἓνα γράμμα ποὺ⁵ ἡθέλει κάμουν συβαστικῶς ἡ ἄνω(θεν) κερὰ Καλούδα καὶ ὁ ἄνω(θεν) Ἀντώνης γραμμένο στὰ 1708 Γενα⁶ρίου 18 ὑπὸ χειρὸς τοῦ παπᾶ Ἰωακείμ Λαζαρῆ μὲ ἀξιόπιστοι μαρτύ⁷ροι εἰς τὸ ὅποιο νομινάρει⁸ καὶ λέγει πώς εἶναι καθάριος χρεοφελέτης ὁ Ἀντώνης τῆς ἄνω λεγομένης Καλούδα(ς) ριάλια σαράντα⁹ καὶ διὰ τὰ σαράντα ριάλια τῆς δώνει ὅλα του τὰ πράματα μὲ τούτη τὴν κοντεσιοῦ. Νὰ ἔχῃ τὴν ἔν¹⁰ννοια του εἰς τὴν ζωοτροφήν του κ' ἐντυμαμασία του σὲ ὅλη του τὴν ζωὴν καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του νὰ ἔχῃ¹¹ τὴν ἔννοια τῆς ψυχῆς του κατὰ πῶς διαλαμβάνει τὸ ἄνω(θεν) γράμμα καὶ νὰ μὴν ἥμπορη μήτε¹² ὁ Ἀντώνης νὰ φύγῃ μήτε ἡ Καλ(ού)δα νὰ τὸν ἐβγάνῃ. Καὶ ἔτζι τὴν σήμερο νὰ ἐκοντρεστάρει¹³ τὰ ἄνω(θεν) δύο μέρη ἔστοντας καὶ νὰ φανερωθῇ¹⁴ ἐνα γράμμα πώς χρεωστεῖ¹⁵ ὁ ἄνω(θεν) Ἀντώνης τοῦ ἀνιψιοῦ του τοῦ γε¹⁶ρομονάχου μερικὸ χρέη λέγοντας ἡ ἄνω λεγομένη Καλούδα «έγὼ δὲν εἴμαι κρατημένη νὰ¹⁷ πλερώνω τὰ χρέη σου μόνο νὰ σ' ἔχω εἰς τὸ σπίτι νὰ πορέβγεσαι, καθὼς διαλαμβάνει τὸ συ¹⁸βαστικό μας γράμμα». Καὶ ὁ ἄνω(θεν) Ἀντώνης δικαιολογᾶται καὶ λέγει πώς «ἀλήθεια τὸ γράμμα¹⁹ τὸ ἔκαμα, μὰ τᾶσπρα δὲν ἥλαβα. Καὶ ἀς πάρη²⁰ ἡ Καλούδα ὅρκο». Διὰ τοῦτο ἔμεῖς τὴν ἐβά²¹λαμε καὶ ἥμωσε²² ἡ ὅποια ἥμωσε καθαρὰ πώς εἶναι τὸ ἄνω(θεν) χρέη ἀληθινό, διὰ τοῦτο μὴν γγά²³νοντας καλὰ ἀνάμεσόν τως (ἐνεφανίστηκαν) εἰς τὴν ἄνωθεν δικαιοσύνη παρὸν καὶ τὰ δύο μέρη μιλῶντας πᾶσα²⁴ τως δικαίωμα καὶ ἡ ἄνω(θεν) δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλη στόχασι γροικῶντας τὰ δικαι²⁵ώματα τῶν ἀμφοτέρω καὶ θεωρῶντας τὸ ἄνω(θεν) γράμμα πώς εἶναι καλὸ μὲ ἀξιόπιστοι μάρτυρες καὶ πώς ἐ²⁶πῆρεν ὅρκο ἀποφασίζομε διὰ ὅλα τὰνωθεν τόσο τὰ ριάλια τὰ 40 τόσο τὰ ρ(ιάλια) 5 ποὺ ἥδωσανε ὀφέτος²⁷ τόσο διὰ τὴν ὅξοδόν του κ' ἐντυμασίαν του, νὰ εἶναι τὸ κλεῖσμα τῆς Καρδαμίδας τῆς ἄνω(θεν) κερὰ²⁸ Καλούδας καὶ ἀκόμη νὰ γροικοῦνται καὶ οἱ κόποι του ἄνωθεν κλεισμάτου στὴν ἄνω(θεν) σοῦμα καὶ²⁹ νὰ μὴν ἔχῃ νὰ κάμη μήτε νὰ πρετεντέρῃ ἄ(λλο) τίποτις ἀπὸ τὸν ἄνω(θεν) Ἀντώνη καὶ τὸ ἄνω(θεν) χαρτὶ ποὺ³⁰ εἴχανε καμωμένο νὰ γροικᾶται νουλάδο καὶ ἀκερο καὶ νὰ εἶναι τ' ἀπολειφθέντα πράματα ὅλα³¹ εἰς τὴν ἔξουσία του ἄνω(θεν) Ἀντώνη νὰ τὰ κάνῃ ώς θέλει καὶ βούλεται περὸ ὅτι νιντράδες ἥκαμεν ὁ ἄνωθεν³² Γιώργης στὰ πράματα του δμοιού³³ Ἀντώνη νὰ του δώνῃ ὅλες τοῖς ἐμισές. "Ετζι ἔκριναν³⁴ κ' ἐποφάσισαν καὶ θέλουν ἀπογράψουν καὶ ὑποκάτωθεν.—³⁵ Σπηλιώτης Σαντοριναῖος πίτροπος βεβαιώνω τὰνωθεν.—³⁶ Αντώνης Κορνάρος πίτροπος βεβαιώνω τὰνωθεν.—

